

По едно прѣдание, калето е било прѣвзето отъ неприятеля, слѣдъ като една бабичка му посочила мѣстото, по направление къмъ селото, отъ гдѣто само е било възможно прѣвземането му.

41.

Въ втория завой на р. Бѣли Ломъ, срѣщу дола Деве-барганъ, се спуска платото Орланто, което се стѣснява къмъ жгъла между долината на Лома и Торлашката рѣка, между водениците Василака и Кая-алтж и послѣ се разширява въ самия завой на р. Ломъ. Къмъ изтокъ (надъ Кая-алтж) се спуска съ отвѣсни скали, и чрѣзъ скалисти стѣнки се снишава на западъ въ долината.

Върху описаното плато сѫ развалинитѣ на крѣпостта, нарѣчена

Турско Градище¹⁾

(или Орланто. Карта III).

Най-добрѣ е укрѣпено то къмъ южното плато, на най-тѣсното мѣсто, съ единъ зидъ въ една права (въ посока съ южната крѣпостна стѣна на Бѣлгарско Градище), която слиза по наклоненъ теренъ отъ скалната стѣна надъ Кая-алтж къмъ юго-западъ; зидътъ се е запазилъ въ видъ на камъненъ насипъ.

Останки отъ крѣпостни зидове се виждатъ и надъ низките склонове — западенъ и сѣверенъ; отъ изтокъ скалната стѣна е служила за естествено укрѣпление. Имало е двѣ главни порти: до източния край на южната стѣна и до жгъла на западната и сѣверната стѣни, гдѣто пѫтътъ, който е минавалъ прѣзъ крѣпостта, е слизалъ въ долината.

Въ двѣтѣ градища се намиратъ монети отъ разни врѣмена: въ по-голямо количество (около 35) сѫ били намѣрени сребърни монети, подходящи на Егинскитѣ: на едната страна костенурка, а на другата страна грубо изработенъ конь, скачашъ на лѣво (фиг. 46, 2); римски републикански и императорски монети; македонски на Филипа и Александъръ Велики.

42.

На сѣверъ, надъ воденицата Кривица, въ дѣсното плато на Ломската долина, между два скалисти дола, отъ които източниятъ се спуска отъ Щръкловскитѣ Mogили, се издига единъ скалистъ носъ съ остатъци на крѣпостта

¹⁾ Въ табл. VI. фиг. 48 се вижда западната част на Градището.